

# СЛОВО.

Отъ това мнозина отъ неговы-тъ ученицы ся повържахъ назадъ и не ходяхъ вече съ него. Тогава рече Иисусъ на дванадесеть-тъ : Да ли ищите и вы да си идете? А Симонъ Петръ му отвѣща : Господи, при кого да отидемъ? Ты имашъ думы на животъ вѣченъ. И ный повѣрувахмы и познахмы че си ты Христосъ Сынъ на Бога живаго. Иоан. 6; 66 - 70.

Въ объясненіе-то на тѣзи евангелскы думы ще ся постараѣмъ първо да ви покажъ отъ какво ся соблазнихъ толкозь мнозина отъ ученицы-тъ Господни щото не ходяхъ вече слѣдъ него. Второ, искамъ да докажъ отъ самы-тъ думы Петровы, че както вѣнъ отъ Христа има само смърть за грѣшны-тъ, така въ Христа ся намѣрва животъ вѣченъ и за най голѣмы-тъ грѣшници които дохождатъ при него. И дано Господъ нашъ Иисусъ Христосъ така просвѣти умове-тъ ни чрѣзь силнѣ-тъ видѣлижъ на своѣж-тъ си истинѣ, щото, чрѣзь дѣйствието на благодать-тъ си, да приготви сърдца-та ни да ся съгласувать съ Апостола Петра въ славно-то му исповѣданіе на вѣрж-тъ си въ Христа — “Господи, при кого да отидемъ? Ты имашъ думы на вѣченъ животъ; и ный повѣрувахмы и познахмы че ты си Христосъ Сынъ на Бога живаго,” и ты си който отваряшь царство-то Божіе на всички вѣрующы.